

Persbericht

Amersfoort, 05 december 2018

Westfriese boeren verzorgden in de Bronstijd samen weloverwogen de inrichting van het landschap

Archeoloog Wouter Roessingh promoveert op de dynamiek van het Westfriese cultuurlandschap.

Boeren maakten in de Bronstijd bewuste keuzes bij de inrichting van hun land en het landschap in West-Friesland, en die keuzes zijn verrassend anders dan gedacht. De mensen woonden in boerendorpjes en vormden een hechte gemeenschap waarin veel werd samengewerkt. Dat concludeert Wouter Roessingh in zijn proefschrift *'Dynamiek in beeld. Onderzoek van Westfriese nederzettingen uit de bronstijd'* dat hij op 13 december 2018 verdedigt aan de Universiteit Leiden. In zijn dissertatie worden de onderzoeksgegevens van oude opgravingen samengebracht en de organisatie en de dynamiek van nederzettingen in West-Friesland gedurende de Bronstijd beschreven. Zo ontstaat een uniek inzicht in de organisatie van het boeren bestaan destijds. De studie is een ijkpunt voor bronstijdonderzoek in Nederland, maar ook in Noordwest-Europa. Vrijwel nergens zijn landschappen uit de Bronstijd zo goed bewaard gebleven en zo intensief onderzocht.

Het oostelijk deel van West-Friesland was in de Midden- en Late Bronstijd (ca. 1600-800 v. Chr.) een, langdurig bewoond, dichtbevolkt gebied met vele boerendorpjes. Dit in tegenstelling tot wat eerder werd gedacht. Door de uitzonderlijk goede conserveringsomstandigheden in dit voormalig kwelderlandschap is de regio een schatkamer voor overblijfselen uit die tijd. De dorpjes zijn vaak vele generaties lang bewoond en hierdoor is voor archeologen een 'gestapeld landschap' bewaard gebleven. In zijn studie ontrafelt Roessingh, archeoloog bij ADC ArcheoProjecten, deze complexe stratigrafie en brengt daarmee een fascinerend dynamisch cultuurlandschap in kaart.

Inrichting van het landschap

Nieuwe boerderijen werden regelmatig op dezelfde plaats als de voorgangers gebouwd en ook de vele sloten, gegraven om terreinen af te bakenen en het land droog te houden, werden lange tijd onderhouden door samenwerking en afstemming. Dit stabiele landschap wordt op een bepaald moment opgegeven en de functies van terreinen veranderde. Op plaatsen waar eerst boerderijen stonden, werden bijvoorbeeld akkers ingericht. Door de lange bewoningsduur van terreinen en de goede conservering en herkenbaarheid van grondsporen zijn de Westfriese vindplaatsen bij uitstek geschikt om deze dynamiek in beeld te brengen. Kortom, een rijke historie kon in kaart worden gebracht.

Wouter Roessingh werkt als archeoloog bij het bedrijf ADC ArcheoProjecten. ADC faciliteerde het promotieonderzoek van Roessingh en wil hiermee een bijdrage leveren aan de archeologische wetenschapsbeoefening in Nederland.

Noot voor de redactie;

Voor een samenvatting van het proefschrift, beeldmateriaal of een interview met Wouter Roessingh kunt u contact opnemen met Joyce Teunissen, Adviseur Communicatie & PR bij ADC ArcheoProjecten: j.teunissen@archeologie.nl en 06 20 61 67 73.

Voor overige informatie kunt u terecht bij Maarten Muns, Adviseur wetenschapscommunicatie Universiteit Leiden: m.a.muns@bb.leidenuniv.nl of 071 527 3282.